

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

3.2.2026

Προς τον: Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Κυριάκο Πιερρακάκη.

Θέμα: Άδικη και άνιση μεταχείριση εις βάρος των Ατόμων με Αναπηρία στη ρύθμιση οφειλών σε ελβετικό φράγκο

Με το άρθρο 128 του ν. 5264/2025 ψηφίστηκε η ρύθμιση για τους δανειολήπτες σε ελβετικό φράγκο. Για τη συντριπτική πλειοψηφία των ενήμερων αυτών δανειοληπτών η ρύθμιση επιφέρει μία μικρή βελτίωση ως προς το υπόλοιπο οφειλής, με όρους αποπληρωμής, ωστόσο τελικά και αυτό το όφελος, στις περισσότερες τουλάχιστον των περιπτώσεων, αποδεικνύεται πρόσκαιρο. Όσον αφορά τους δανειολήπτες που ήδη εμφανίζουν ληξιπρόθεσμες οφειλές η ρύθμιση δεν προβλέπει καμία ελάφρυνση. Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση, παρά τις υποσχέσεις της, αρνήθηκε οποιαδήποτε ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος, προκαλώντας στους δανειολήπτες αυτούς, θύματα μίας άγριας πιστωτικής επέκτασης των τραπεζών, μόνο απογοήτευση. Σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο την καλύτερη συναλλαγματική ισοτιμία, όσον αφορά τους ενήμερους, μπορεί να λάβει το φυσικό πρόσωπο που έχει ετήσιο εισόδημα έως 7.500 ευρώ, και ακίνητη περιουσία έως 125.000 ευρώ προκειμένου να μπορεί να υπαχθεί στη ρύθμιση και να τύχει της προβλεπόμενης μείωσης της ισοτιμίας κατά 50% για το υπόλοιπο οφειλής.

Την ίδια στιγμή η υπ'αρ. 106723 Κοινή Υπουργική Απόφαση που υπογράφηκε στις 24/7/2024 (ΦΕΚ Β' 4337/24-07-2024) προβλέπει ρητά τον καθορισμό των κριτηρίων χαρακτηρισμού ως ευάλωτων ατόμων των ατόμων με ειδικές ανάγκες βάσει ποσοστού αναπηρίας, καθώς και εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων για την ένταξή τους στις πρόνοιες του ν. 4738/2020 για τους ευάλωτους οφειλέτες. Με βάση τα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια ως «ευάλωτο άτομο με αναπηρία (ΑμεΑ)» θεωρείται εκείνος που έχει ετήσιο εισόδημα έως 14.000 ευρώ και η συνολική φορολογητέα αξία της ακίνητης περιουσίας του νοικοκυριού, όπως αυτή προσδιορίζεται για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τις διατάξεις του ν.4223/2013 και προκύπτει από την τελευταία εκδοθείσα πράξη προσδιορισμού φόρου, δεν μπορεί να υπερβαίνει στο σύνολο της το ποσό των 240.000 ευρώ για το μονοπρόσωπο νοικοκυριό. Η Πολιτεία, δηλαδή, έχει αναγνωρίσει ότι τα άτομα με αναπηρία αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία ευάλωτων πολιτών, με αυξημένες ανάγκες και μόνιμες οικονομικές επιβαρύνσεις.

Παρά ταύτα, στη ρύθμιση για τα δάνεια σε ελβετικό φράγκο δεν υπάρχει καμία απολύτως ειδική πρόβλεψη για τα άτομα με αναπηρία, ούτε διαφοροποίηση ως προς τα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια, ούτε αναφορά στις ιδιαίτερες συνθήκες διαβίωσης που αντιμετωπίζουν, ακόμη και όταν πρόκειται για πολίτες που έχουν χαρακτηριστεί εφ' όρου ζωής από το ΚΕΠΑ με υψηλό ποσοστό αναπηρίας.

Είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι συμπολίτες μας με αναπηρία ζουν, στην πλειονότητά τους, με χαμηλές συντάξεις ή περιορισμένα εισοδήματα, τα οποία συχνά δεν επαρκούν για την κάλυψη βασικών αναγκών, αντιμετωπίζουν διαρκή και αυξημένα έξοδα για ιατρική παρακολούθηση, φαρμακευτική αγωγή, εξετάσεις, θεραπείες και υποστηρικτικές υπηρεσίες, ενώ έχουν μόνιμες και όχι περιστασιακές οικονομικές επιβαρύνσεις, οι οποίες δεν μπορούν να συγκριθούν με τις συνθήκες διαβίωσης του γενικού πληθυσμού. Η ίδια η Πολιτεία έχει αναγνωρίσει τις παραπάνω περιστάσεις σε πλήθος άλλων νομοθετικών ρυθμίσεων και κοινωνικών παροχών.

Η παντελής απουσία ειδικής πρόβλεψης για τα ΑμεΑ στη συγκεκριμένη ρύθμιση δημιουργεί όχι μόνο κοινωνική αδικία, αλλά και αντίφαση, καθώς έρχεται σε αντίθεση με την ισχύουσα νομοθεσία για άλλες περιπτώσεις. Επιπλέον, εγείρει σοβαρά ζητήματα ισότητας, αναλογικότητας και οφειλόμενης κοινωνικής προστασίας, ιδίως όταν αφορά πολίτες που αδυνατούν αντικειμενικά να ανταποκριθούν σε δυσβάσταχτες οικονομικές υποχρεώσεις.

Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι πολλοί από τους δανειολήπτες με αναπηρία αποκλείονται από τη ρύθμιση με την ευνοϊκή συναλλαγματική ισοτιμία του 50%, όχι επειδή διαθέτουν πραγματική οικονομική δυνατότητα, αλλά επειδή το εισόδημά τους υπερβαίνει οριακά το χαμηλό όριο των 7.500 ευρώ, το οποίο δεν λαμβάνει υπόψη τις αυξημένες ανάγκες και τα πρόσθετα έξοδα που απορρέουν από την αναπηρία.

Κατόπιν των ανωτέρων ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Για ποιο λόγο στη ρύθμιση οφειλών σε ελβετικό φράγκο δεν προβλέπεται ειδική εξαίρεση ή διαφοροποίηση για τα άτομα με αναπηρία, παρά την ισχύουσα ΚΥΑ που τα αναγνωρίζει ως ευάλωτη κοινωνική ομάδα με διαφορετικά εισοδηματικά κριτήρια;
2. Προτίθεται το Υπουργείο να προχωρήσει σε τροποποίηση της ρύθμισης, ώστε τουλάχιστον να συμπεριληφθούν ρητά τα ΑμεΑ, ιδίως όσα έχουν χαρακτηριστεί εφ' όρου ζωής από τα ΚΕΠΑ με υψηλό ποσοστό αναπηρίας; Και ποια συγκεκριμένα μέτρα προτίθεται να λάβει η Κυβέρνηση ώστε να αρθεί η άνιση μεταχείριση εις βάρος μιας κοινωνικής ομάδας που αντιμετωπίζει μόνιμες και αποδεδειγμένες αυξημένες οικονομικές επιβαρύνσεις;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μιλένα Αποστολάκη

